

INTERVJU

Den här dagen är det tre veckor och tre dagar till deadline. Men konstnären gillar läget – hon tycker rent av om deadlines.

Linn Fernström är en av Sveriges mest omtalade konstnärer, känd för sin absurda och gåtfulla bildvärld i målningar ofta i skala 1:1 och öppna för tolkningar åt alla möjliga håll.

Med en stor utställning med etsningar tar hon ett nytt steg.

JONAS FLORÉN (TEXT)

JOEY ABRAIT (FOTO)
jonas.floren@di.se, 08-573 650 88

LINN FERNSTRÖM FORMAR GÅTOR I SVARTVITT

» Mestadels bor Linn Fernström i New York, vid en park i stadsdelen Park Slope i Brooklyn. Hon säger att hon gillar världsstadens smältdegel av människor och det rika konstlivet, men ännu mer ett slags personlig avskildhet. Här har hon också en egen ateljé.

”Det är fantastiskt vackert där jag bor, och inspirerande att befinna sig i en miljö med stora museer och utställningar. I New York störs jag inte så mycket av vänner och familj som pockar på. Jag går in i en bubbla.”

Efter vernissagen den 12 maj på Grafikens hus i Mariefred ska Linn Fernström göra tre veckors bilresa med en kompis över den amerikanska kontinenten.

”Jag är förälskad i Amerika. Det är något med skalan – större städer, högre träd, högre hus, större bilar och större matförpackningar.”

Skalan är något centralt för henne. Hennes stora målningar befolkade av människor, oftast hon själv, och djur i en hotfull natur liksom bjuder betraktaren att kliva in. Det är ett berättande konstnärskap där varma och kalla färger står mot varandra. Med sina etsningar öppnar Linn Fernström dörren till en värld i svartvitt, även om den generösa storleken finns kvar i ett tiotal etsningar i meterformat.

”När bilder är små finns en upplevelse av att de befinner sig i huvudet. När målningar är stora förhåller de sig till kroppen och jag tycker om det”, säger hon.

PÅTAGLIG KONST. Eftermiddagssolen från sydväst skiner genom de stora fönstren i ett industriområde i Bromma i västra Stockholm. Längs väggarna i tvårumsateljén, som är hennes svenska arbetsplats, står kopparplåtar med motiven noggrant inristade. Det är Linn Fernströms egenartade målade värld som transformerats till grafik. Det är bilder av bebisar, växter, apor och andra djur. Hon vill inte i första hand tala om symbolik.

”Det är mycket konkret också. Symbolik brukar vara vad något vanligen står för. Så är det inte med min konst. Jag är inte intresserad av att till exempel tyda drömmar. För mig är konsten mer påtaglig”, säger hon. ▶

Absurditeterna etsar

sig fast

EGET FOKUS. "Vissa perioder målar jag och vissa tecknar jag. Det är skönt och roligt med båda. När jag har gjort en sak får jag lust att göra det andra", säger Linn Fernström, som ofta själv figurerar på sina målningar - dock inte på de nya etsningarna.

INTERVJU

► Prisrekordet för en målning av Linn Fernström sattes 2010 på Bukowskis med 1,55 Mkr för målningen *Ballongerna*. Utställningen i Mariefred har namnet *Eviigheter*. Etsningarna kommer att kosta 4 000–20 000 kronor styck.

Nyckeln till hennes konst, i hennes egna ögon, är en lek med målningarnas, teckningarnas och nu etsningarnas element. Hon lämnar åt betraktaren att läsa in vad han eller hon själv ser.

”För mig är en målning som en scen där någon kommer in. Vad händer då? Mina målningar är måleriska lekar.”

På väggarna i ateljén hänger provtryck i olika storlekar. På ett ställe är den lilla plåt som hon just nu arbetar med uppsatt, med en apa som motiv. Hon visar stålpenan med en liten diamant som hon ristat med. Hon tecknar inte motivet på kopparplåten utan ristat direkt, även om hon först tecknar motivet på papper.

”Att rista är som att dra i sand. Det blir små valrar. Det är tyngre för kroppen än att teckna. Det gör jag ganska mycket och det är enkelt.”

SPIRANDEFÖTTER. Linn Fernström visar en etsning på 75 x 60 centimeter med titeln *Dopet i underjorden*. Den föreställer människor med blommor surrealistiskt spirande ur fötterna. Det är som om etsningens figurer efter döden blir jordmån för nytt liv. Själv läser hon in en koppling till Kristus, med stjälkar i stället för spikar på korset.

Hon tar inte en medveten paus från färgernas värld när hon gör sina etsningar. Dock lämnar hon inte färgen helt i etsningarna utan visar hur hon sparsmakat kolorerar några blad direkt på pappret, en blomma här, ett djur där.

”Det blir en upplaga med 25 av varje etsning, men av de färglagda blir det bara två till fem.”

Det var i Helsingfors, på galleri Forsblom på Esplanaden, som Linn Fernström senast ställde ut. Då handlade det om målningar och hon säger att utställningen gick bra. Men hon är van att möta

LINN FERNSTRÖM

ÅLDER: 37 år.

BAKGRUND: Konsthögskolan 1995–2000. Slog igenom på utställning hos galleri Bohman 2001. Därefter en rad utställningar.

BOR: Stockholm och New York.

FAMILJ: Mamma, pappa, tre syskon och fem syskonbarn.

FRITID: Yoga, umgås med vänner.

RIKTAD KONCENTRATION. ”Känslan av ensamhet kan komma när jag inte är fokuserad”, säger Linn Fernström.

de mest skilda reaktioner på sitt konstnärskap.

”En del gråter, några skrattar, somliga gillar det inte alls, en del tycker om det jag gör. Det var tydligt i Helsingfors. Galleristen sa att folk gärna ville prata om målningarna”, berättar hon.

Själv har hon lätt till leende. För den som ser bortom det otäcka och absurda i hennes bildvärld finns ett stråk av humor.

”I leken finns humorn, och i varje målning finns en gåta. Jag tänker att svaret finns i bilden. Ibland är det många svar.”

KONKRET KOMMUNIKATION. Ensamheten i ateljén är inget hon lider av. Sin skaparprocess beskriver hon som ett samtal med målningen.

”Det är konkret, ungefär på temat ’var ska apan vara och vad är i det andra hörnet’. Det är ett koncentrerat arbete, att skapa något. Känslan av en-

samhet kan komma när jag inte är fokuserad. Det är precis som ångest, som drabbar en när man inte har någon riktning och energin inte går utåt.”

Linn Fernströms vånda framför duken, eller som nu kopparplåtarna, handlar om att som hon säger ”få ihop det.”

”Jag slänger upp saker på duken, ett huvud där, en apa där. Vad ska hända nu? Får jag ihop bilden med alla de här elementen så att det fungerar och bränner lite? Det är komposition, färg, form och berättelsen i målningen. Alla dessa ingredienser blir bilden. Jag tycker egentligen att det är väldigt roligt att jobba”, säger hon.

Det finns en sak Linn Fernström aldrig skulle göra: överraska publiken med att måla en äkta idyll.

”Nej, jag tänker att livet är mycket mer komplext än så. En idyll blir ju ännu äckligare.” □

FOTNOT. Linn Fernströms utställning på Grafikens hus i Mariefred pågår den 12 maj till den 7 oktober.